

در این سن قوهی واهمه بر قوهی عاقله غلبه دارد،

شماره پرسش: ۸۸۶۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۳/۱۶ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

با سلام. بنده نوجوان ۱۸ ساله ای هستم. دوستی دارم که خیلی نسبت به او علاقه دارم. حدود ۳ سالی می شود که با هم هستیم هر روز علاقه مان به هم بیشتر میشود. مدتی که گذشت یک انحصار طلبی نسبت به او پیدا کردم. به طوری که هنگام اظهار محبت او به دیگران احساس ناراحتی پیدا می کنم و احساس می کنم مرا دوست ندارد. خیلی دلم میخواهد از او بپرسم که نسبت به من چه حسی دارد ولی نمی توانم. رفتار او کمی با من عوض شده. اخیرا به خاطر این که حس ناراحتی مرا میفهمد (ولی معمولا نمی داند از چیست) رفتارش مصنوعی شده تا من ناراحت نشوم اما این بیشتر اذیتم می کند. آیا این احساس از رذایل اخلاقی است و اگر این طور است لطفا راه حل آن را بیان کنید. ممنون می شوم در این رابطه کمک کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این سن قوهی واهمه بر قوهی عاقله غلبه دارد، باید این نوع احساس را که مورد پسند شیطان است و محل جولان او، از خود دور کنید. شاید کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» جهت این امر کمک کند. موفق باشید